

РЕШЕНИЕ

№ 9235

гр. София, 09.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в публично заседание на 09.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **11072** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), вр. чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Х. В. Н., с адрес в [населено място], чрез адв. И., против заповед рег. № 4078з-859/13.08.2025 г. на директора на РДГП – Драгоман, с която на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

В жалбата и в съдебно заседание се излагат съображения, че липсвали доказателства за извършено дисциплинарно нарушение, санкционната част на АА не би могла да послужи като индивидуална превенция, с което била нарушена целта на закона. ДНО не бил оценил обективно фактическата обстановка. Не било отчетено, че само двама полицейски служители имат право да оформят документ на задържаните лица, за да се конвоират до определеното СДВНЧ. Наказаният не е бил на работа, когато е следвало да се връчи заповедта за освобождаване. Иска се отмяна на заповедта, претендират се разноси по списък.

Ответникът - директора на РДГП – Драгоман, редовно призован, чрез юрк. П. изразява становище за неоснователност на жалбата и излага съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност досежно претендираните от насрещната страна разноси.

Жалбата е допустима. Подадена е от активнолегитимирана страна-адресат на индивидуален административен акт, засягащ правната ѝ сфера неблагоприятно. Подадена е в преклузивния срок и подлежи на разглеждане по същество.

От фактическа страна съдът установява, че дисциплинарното производство срещу служителя е преобразувано по данни, съдържащи се в докладна записка рег. № 4078р-9628/08.07.2025г. по

описа на РДГП-Драгоман, за това, че инспектор Н. - полицейски инспектор V степен в група „Охрана на държавната граница“ на ГПУ-Т. към РДГП-Драгоман, е допуснал нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в това, че на 15.06.2025г. в 17.25ч. по време на изпълнение на служебните си задължения, е освободил българската гражданка Лиана Ц. Т. с надвишен с 40 минути допустимият от ЗМВР срок за задържане, като същата е задържана за срок от 24 часа на 14.06.2025г. в 16.45 ч. със заповед за задържане, във връзка с превозване на нелегални мигранти в граничната зона.

Поведението на служителя е квалифицирано като дисциплинарно нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, съставомерно по чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР.

Прието е, че с поведението си служителят е нарушил чл. 46, ал. 1 от Инструкция № 8121з-78/24.01.2015 г. за реда за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица и реда в тях в Министерството на вътрешните работи – „Задържаното лице се освобождава незабавно след отпадане на основанието за задържане или след изтичане на определения в закона срок от полицейския орган, работещ с лицето, или от оперативния дежурен в ОДЦ/ОДЧ.“

В писмените си сведения служителят е изложил твърдения, че на 15.06.2025 г., отивайки на работа в ГПУ-Т., служителите от предната смяна са задържали 6 лица (4 лица отговарящи на профила „незаконен мигрант“, едно лице с хуманитарен статут и една българска гражданка). Според инспектор Н. всички документи по задържането са били оформени от служителите на 03 екип и около 09.00 часа, със служебен автомобил и двама служители, инспектор Н. се насочил към връх Р., като се е прибрал около обяд. В управлението е имало разследващ полицай, който е работел със задържаните лица. Според инспектор Н. около 16.30 часа е пристигнал екип на служители от сектор „Р.“ към ГДГП и е започнало съвместно окомплектоване на документите на задържаните лица.; Впоследствие около 17.25 часа при инспектор Н. е отишъл старши инспектор И. Т. - началник на група „ОИД“ в ГПУ-Т., и му е казал да освободи лицето. Инспектор Н. твърди, че е започнал незабавно да оформя документите по освобождаване на лицата.

Тези възражения не са приети от наказващия орган.

Изложени са съображения по тежестта на нарушението, настъпилите от нарушението последици, обстоятелствата при които е настъпило нарушението.

Издадена е заповед на основание чл. 204, т. 4, чл. 197, ал. 1, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 1 и чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР, с която на Х. Н. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

По делото са приобщени гласни доказателства.

Свидетелите М. Г., Г. Г. и Д. В. сочат, че Лиана Т. се е разхождала свободно из двора, не била възразила за надвишеното време на задържане, не е била задържана в обособено помещение, била с адвокат, дошла и майка ѝ да я види. С нея освен разследващият полицай били работили и оперативните работници.

При тези данни съдът намира жалбата за основателна.

Същата е издадена от компетентен орган по чл. 204, т. 4 от ЗМВР. Обективизирана е в изискуемата писмена форма, но е издадена при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила при неизяснена фактическа обстановка в колизия с разпоредбите на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР и чл. 210, ал. 1 от ЗМВР.

Относително в обжалваната заповед е посочено, че съобразно чл. 46, ал. 1 от Инструкция № 8121з-78/24.01.2015 г. задържаното лице се освобождава незабавно след отпадане на основанието за задържане или след изтичане на определения в закона срок от полицейския орган, работещ с лицето, или от оперативния дежурен в ОДЦ/ОДЧ. Диспозицията сочи на алтернативност, досежно

обстоятелството кой следва да осъществи правомощията по освобождаване - полицейския орган, работещ с лицето, или от оперативния дежурен в ОДЦ/ОДЧ. За да бъде приложена коректно тази нарушена разпоредба е следвало дисциплинарно-наказващият орган да установи кое лице следва да осъществи правомощията по освобождаването, респ. кое лице е осъществило дисциплинарното нарушение с бездействие. Това е така, тъй като нормата е диспозитивна и възлага на наказващия орган правомощията при условията на оперативна самостоятелност. А всякога при упражняване на оперативна самостоятелност следва да се изложат конкретни съображения защо следва да се приложи съответната алтернатива. В обясненията си служителят сочи, че е бил във фактическа невъзможност да осъществи освобождаването, че в управлението е имало разследващ полицай, който е работел със задържаните лица, твърди се още, че изначално други служители са оформили документите по задържането.

Тези доводи са цитирани в обжалваната заповед, но бланкетно е посочено, че не са приети. Липсва в обжалвания акт препращане към документ, в който да е разяснено защо тези твърдения на оспорващия не следва да се приемат. Това процесуално действие е било преюдициално необходимо, за да се изясни защо точно инсп. Н. е следвало да изготви документите за освобождаването на задържаното лице, респ. защо виновно е осъществено бездействие.

След като наказващият орган не е изяснил обстоятелствата при които е извършено нарушението, както резонно сочи защитата на жалбоподателя, и липсват мотиви, инкорпорирани в обжалваната заповед, относими към твърдените от жалбоподателя факти в хода на дисциплинарното производство, съдебната инстанция е в невъзможност да извърши преценка за законосъобразност поради допуснатото нарушение на административнопроизводствените правила, което е самостоятелно основание за отмяна на обжалваната заповед.

В полза на жалбоподателя следва да се присъдят претендирани и сторени разноски – евровата равностойност 10 лева държавна такса и 850 лева адвокатско възнаграждение, което не се явява прекомерно и е в размер, близък до ориентировъчния такъв, определен с чл. 8, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1/2004 на ВАДС за възнагражденията за адвокатската работа. Същият съответства на обема на оказаната адвокатска защита, участието в съдебните заседания и ангажирането на доказателства.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. В. Н. заповед рег. № 4078з-859/13.08.2025 г. на директора на РДГП – Драгоман

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гранична полиция“ да заплати на Х. В. Н. с адрес в [населено място], [жк], [жилищен адрес] сумата 439, 71 (четиристотин тридесет и девет евро и седемдесет и един евроцента) евро разноски по делото

Решението не подлежи на обжалване